

Recensie TAPE VOOR KLEUTERS Knack

Door Els Van Steenberghe

Theater: Tape voor kleuters, Fabuleus & Tuning People

Wat kunnen we allemaal met plakband doen? Veel! Vervelende collega's de mond snoeren. Of zwoele kattenbelletjes aan de badkamerdeur bevestigen. Maar evengoed een gebroken hart lijmen, een tekening maken op de vloer of cabaretesk kleutertheater maken. Theaterhuizen Fabuleus en Tuning People tonen hoe het moet.

Zoekende knutselaars

Het Leuvense jongerentheater Fabuleus slaat voor deze olijke kleuterproductie de handen in elkaar met het (piep)jonge muziektheatercollectief Tuning People. Dit collectief bestaat uit geluidskunstenaar Wannes Deneer, danseres Karolien Verlinden en theatermaker Jef Van gestel. Het trio heeft een boon voor mysterieuze geluiden en eigenzinnige materialen.

Vorig seizoen bekoorden ze matig met de roboticacreatie *Yvod/Robot*. Daarin trachten ze het publiek een inzicht te bieden in de (amoureuze) gevoelens van robotten jegens mekaar, andere voorwerpen en/of hun 'scheppers', de mensen. Uit de creatie bleek vooral de weelderige verbeelding van de drie en hun fascinatie voor objectentheater. Er ontbrak nog enige structuur en spelersfinesse. Nu, met *Tape voor kleuters* (* * *), overtuigt het collectief wél. Al volgen niet alle scènes elkaar even vlot op en zijn ook niet alle confrontaties tussen de verschillende personages even inventief.

Meters kleurige kleefband, drie muurwanden, een deur, veel vreemde geluidseffecten en drie uitgelaten en haast slapstickachtig acterende performers. Meer blijkt niet nodig te zijn om spits kleutertheater te creëren waar niet enkel de jongste toeschouwers van genieten.

In deze productie gaan Fabuleus en Tuning People de confrontatie aan met het moeilijkste en meest kritische publiek: kleuters. Ze slagen wonderwel. Met deze creatie toont jongerengezelschap Fabuleus nog maar eens oog én omkaderende aandacht te hebben voor ontluikend talent. Dat ontluikende talent, Tuning People, toont dan weer over een (haast) bodemloze fantasiepoel te beschikken waaruit men het ene (te) gekke idee na het andere hengelt.

Al sukkelt ook deze voorstelling, net als hun *Yvod/Robot*, nog altijd met een weinig coherente en consequente structuur. Met als gevolg dat de creatie op sommige momenten vervalst in het tonen van sketch na sketch. Toch blijft het stuk boeien omdat de scènes (vaak sketches) organisch uit elkaar ontstaan. Dit genereert een pittig ritme. Bovendien zit er een summiere evolutie in de voorstelling: *Tape voor kleuters* is een vrolijke verbeelding van een ontluikende vriendschap (of liefde) tussen twee of meerdere wezens.

Opmerkelijk komisch talent

De voorstelling is heel ‘praktisch’ georganiseerd als een kamer (met deur). De eerste scène laat zich dan ook raden: de drie acteurs stellen zich een na een voor, met lekker veel tape. Zo verbinden ze de zijwanden van het decor met ontelbaar veel slingers kleefband. Al kungelend en stoeiend met het plakkerige goedje en al dollend met (komische of verrassende) geluidseffecten groeit er gaandeweg een verhouding tussen de twee acteurs en de actrice.

Vervolgens duiken grappige ‘tapewezens’ op die het hof maken aan de acteurs en actrices. Het levert soms grappig, soms net te voorspelbaar ‘mimetoneel’ op.

Een van de meest verrassende en grappige scènes is de ‘ik draai door’-solo van Jef Van gestel. Als geen ander weet hij de kleuters bij de les te houden en aan het lachen te brengen. Dit is een ontdekking. Van gestel verstaat blijkbaar de kunst om zelfs voor een kleuterpubliek grappig te zijn zonder in al te banale en betekenisloze onnozelheden te vervallen.

Leve de toekomst!

Het Vlaamse podiumkunstenlandschap is rijk maar het is arm aan goed, vernuftig en baanbrekend kleutertheater. Daar komt misschien (en eindelijk) verandering in. Mede dankzij dit prettig gestoorde collectief dat vanuit een (kinderlijke) fascinatie voor muziek, geluiden en materialen tot ontwapenend, associatief en geenszins al te idioot of nietsbetekenend theater komt waarin de eenvoud opnieuw verbeeldingprikkelend wordt. Dat is de boodschap van *Tape voor kleuters* aan de kleuters én aan de volwassen toeschouwers:

Het signaal naar volwassenen toe is er een om vrijheid en verbeelding blijvend toe te laten in hun leven in plaats van hen, met het ouder worden, veilig en ver weg op te bergen op een plekje waar ze niet of amper meer aangeraakt worden. Ongeremd onnozel doen als volwassene? Moet kunnen.

Els Van Steenberghe